

Hezbollah heeft haar daadkracht terug

Daadkracht is het belangrijkste wapen van Hezbollah. De ‘Partij van God’ durft niet alleen te vechten tegen Israël, maar zorgt ook goed voor de eigen burgers.

**Door onze correspondent
THOMAS ERDBRINK**

BEIROET, 18 JULI. Het zijn goede tijden voor Ali Hammoud (37). Hij en zijn zakenpartner hebben een belwinkel met één telefoonlijn in het shi’itische zuiden van de Libanese hoofdstad Beiroet. „Wegens de bombardementen wil iedereen contact met zijn familie in het buitenland”, zegt hij tevreden. Naast hem schreeuwt een gastarbeider uit Bangladesh in een telefoonhoorn. Hammoud lacht samen-zweerderig.

Een explosie klinkt en de ramen trillen. „Ha, we zijn weer een stap dichterbij de vernietiging van Israël”, zegt de ondernemer tevreden. Want de vernietiging van de joodse staat – „zionistische entiteit”, zoals Hammoud het land consequent noemt – is voor hem belangrijker dan wat dan ook. „We

zijn verschrikkelijk trots op Hezbollah”, zegt Hammoud. „Zij doen tenminste wat tegen onze vijand.”

Daadkracht, en niet alleen in militaire zin, dat is waar de shi’itische ‘Partij van God’ het van moet hebben. Want wie ruimt het vuilnis op in onze wijk?, vraagt Hammoud retorisch. „Wie zorgt er voor drinkwater voor bijna één miljoen mensen? Wie opent er scholen, ziekenhuizen en helpt de wezen?”

Het is niet de Libanese overheid die voor de bewoners van de Dahiyeh, Zuid-Beiroet, zorgt, zo wil Ali Hammoud maar even laten weten. „Het is de Hezbollah die op ons toeziet”, zegt hij vroom.

Hezbollah is een staat binnen een staat, is een gevleugelde uitdrukking in Libanon. Noodgedwongen wellicht. Het ministerie van Openbare Werken kijkt niet om naar de arme shi’itische gebieden in Libanon. Hezbollah zorgt voor het bestuur in de door hen gecontroleerde regio – met buitenslands, vooral Iraans geld.

De bewijzen daarvan zijn overal zichtbaar in Zuid-Beiroet. Grote foto’s van de Iraanse geestelijk leiders hangen in de straten. Water-tanks zijn gemerkt met het logo

van de islamitische republiek Iran. Hammoud houdt een collectebusje in zijn handen dat in zijn winkel staat. Het heeft de geel-blauwe kleuren van het ‘Imam Khomeini bijstandsfonds’, een Iraanse organisatie. „Hun hoofdkwartier in de wijk hiernaast is ook gebombardeerd door de zionisten. Wat heeft het fonds misdaan?”

De burgeroorlog in Libanon (1975-1990) bood een uitgelezen kans voor de Iraanse export van de islamitische revolutie. In 1983 hielpen leden van de Iraanse revolutionaire garde met de oprichting van Hezbollah. Naast geld is er altijd een constante levering van wapens voor de beweging. De honderden raketten die nu op Israël neerdalen tonen dat aan.

„Maar denk niet dat de Iraniërs nu in Zuid-Libanon de acties aansturen. Dat kan Hezbollah makkelijker zelf af. Ze nemen hun eigen beslissingen”, zegt Timur Goksel, jarenlang woordvoerder van de VN in Zuid-Libanon. Hij is zeer bekend met de leiding van Hezbollah en doceert nu op de Amerikaanse universiteit van Beiroet. Volgens hem slaat Hezbollah nu een vertrouwd pad in, dat van actief verzet tegen Israël.

[•Vervolg HEZBOLLAH: pagina 3]